

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Tos/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010296
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6123010296.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci odsúdeného T. G. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 11. júla 2023, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Nt/19/2023 zo dňa 14.06.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného T. G. zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 4Nt/19/2023 zo dňa 14.06.2023 samosudkyňa Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietla návrh odsúdeného T. G. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5Tk/3/2021, keď nezistila podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený zahlásil sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí dňa 14.06.2023, ktorú odôvodnil samostatným písomným podaním doručeným okresnému súdu prostredníctvom svojho obhajcu dňa 30.06.2023.

V samostatne podaných dôvodoch sťažnosti odsúdený uviedol, že v napadnutom uznesení okresného súdu je len opísaný návrh na obnovu konania, vyjadrenie prokurátora a citované právny predpisy s tým, že samotné odôvodnenie uznesenia spočíva v podstate len na konštatovaní súdu, že odsúdený neuviedol také skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, a preto takýto návrh na povolenie obnovy konania nie je dôvodný. Ďalej uviedol, že podstatou práva na spravodlivý proces a spravodlivé súdne konanie je tá skutočnosť, že súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného pred súdom. Preto mal za to, že ak súd nevykonal navrhnuté dôkazy, okrem prečítania predloženej listiny, tak je možné konštatovať, že takýto postup súdu nie je zákonný a nemá oporu v právnych predpisoch. Pokiaľ súd konštatoval, že nie je potrebné opakovať skutočnosti, ktoré sú dôvodom pre obnovu konania, pretože spisy pozná, tak v tomto prípade je právom obhajcu sa náležite vyjadriť k takémuto návrhu a je povinnosťou súdu umožniť obhajcovi urobiť takéto vyjadrenia z hľadiska obhajoby.

V ďalšej časti sťažnostných dôvodov argumentoval tým, že odsúdený bol v pôvodnom konaní odsúdený len na základe jedinej výpovede kajúcnika, ktorý mal objasniť pokus krádeže v meste Veľký Kríľš- stred, spred 12 rokov, pričom iné dôkazy, pokiaľ ide o výpoveď tohto svedka, z hľadiska opory jeho svedectiev, neboli produkované, ba práve naopak, bolo preukázané, že svedok, ktorý sa mal zúčastniť predmetnej krádeže a sám podpáliť auto policajtovi, dostal za svoje svedecké výpovede výhody, spočívajúce v beztrestnosti za vykonanie takéhoto skutku. K uvedenému zdôraznil, že W. C. bol právoplatne odsúdený za vykonanie krádeže s neznámymi osobami a v pôvodnom konaní neoznačil mená spolupáchateľov, pričom v ďalšom trestnom konaní, keď bol odsúdený uznaný za vinného spolu s O. S., vo veci nevypovedal, keď využil svoje zákonné právo a k veci sa nevyjadril. Po právoplatnosti tohto rozsudku W.

C. sám oznámil odsúdenému, že chce vypovedať na súde a uviesť, kto sa krádeže v meste S. G. spolu s ním zúčastnil. Súd však odmietol vykonať jeho výsluch, pričom odsúdený mal za to, že sa jednoznačne jedná o skutočnosť skôr neznámu. Za nový dôkaz považoval aj svedka S. W., ktorý vypovedal ako svedok na okresnom súde v úplne inom konaní a tento oznámil odsúdenému, že vie podstatné okolnosti o krádeži v meste Veľký Krtíš, v predajni Billa, pretože vykonával trest odňatia slobody so svedkom L. H., ktorý sa mu zdôveril, kto v skutočnosti krádež vykonal. V. tento svedok nebol vypočutý s poukazom, že konanie, ktoré je vedené na okresnom súde v úplnej inej veci, kde svedok vypovedal, nie je právoplatne ukončené, hoci sa jedná o výpoveď svedka, ktorá nemá priamu súvislosť s jeho výpoveďou v tomto trestnom konaní. Tento svedok nebol odsúdenému skôr známy a tieto skutočnosti vyšli najavo až po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Tk/3/2021.

Ďalej dôvodil tým, že v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 7T/12/2021 iný zákonný sudca oslobodil obžalovaného O. S. spod obžaloby, pretože výpoveď svedka L. H. nebola pre súd rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá by viedla k odsúdeniu tohto obžalovaného. Ďalšie konanie na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 6Tk/2/2023 síce nie je právoplatne skončené, ale podstatou je to, že v tomto konaní bol ako svedok vypočutý L. H., ako aj príslušník polície O. O. Z., kde bolo preukázané, že títo dvaja si tykajú a majú užší vzťah, preto odsúdený navrhol, aby súd vypočul Z. k uvedeným skutočnostiam. Odsúdený mal za to, že okresný súd použil svojvôľu pri výklade zákonného predpisu, keď sa odchyľil od znenia príslušných ustanovení tým, že zásadne poprel ich účel a význam. Okresný súd podľa odsúdeného nedostatočne identifikoval nové skutočnosti a dôkazy, čím došlo k porušeniu práva odsúdeného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Odsúdený poukázal aj na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci V. proti Slovenskej republike, kedy komora 7 sudcov jednomyselne rozhodla, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Výpoveď L. H. nebola podľa názoru odsúdeného dostatočne preskúmaná, vzhľadom na výhody, ktoré mu boli poskytnuté a vzhľadom k tomu, že došlo k zvýhodneniu dôveryhodnosti kajúcnika. Ak je jediným priamym dôkazom výpoveď spolupáchateľa, ktorý tým získa neprimeranú výhodu, spochybňuje to, podľa odsúdeného, celkovú spravodlivosť trestného konania vo vzťahu k osobám, ktoré usvedčuje. Zdôraznil, že keď jeden zákonný sudca na Okresnom súde Banská Bystrica uznal výpoveď svedka kajúcnika ako hodnovernú a iný sudca nie a ďalší sudca neprávoplatne rozhodol o vine na základe takejto výpovede, tak sa na svedka hľadí s určitým nadhľadom.

Záverom odsúdený uviedol, že použitie výpovede poskytnutej svedkom, výmenou za jeho beztrestnosť alebo iné výhody, môže spochybniť spravodlivosť konania proti obvinenému a môže vyvolať závažné otázky ohľadne toho, či samotná výpoveď nebola poskytnutá výlučne s cieľom získať výhody alebo s cieľom osobnej pomsty. Na základe uvedených skutočností odsúdený navrhol, aby bolo napadnuté uznesenie prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušené podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a aby bola vec vrátená súdu prvého stupňa na nové prejedanie a rozhodnutie.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania v zmysle obsahu ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom krajský súd zistil, že T. G. bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Tk/3/2021 zo dňa 08.04.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/92/2022 zo dňa 15.11.2022 uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b), písm. c) Trestného zákona a § 138 písm. i) Trestného zákona a zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s

podmienečným odkladom jeho výkonu, na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom počas trvania skúšobnej doby.

Odsúdený požiadal o obnovu vyššie uvedeného konania dňa 05.04.2023, písomným podaním doručeným okresnému súdu prostredníctvom svojho obhajcu. Žiadosť odôvodnil tým, že po právoplatnosti rozsudku vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré majú vplyv na rozhodnutie súdu ohľadne vierohodnosti výpovede svedka L. H.. Odsúdený ďalej uviedol, že W. C. v pôvodnom konaní odmietol vypovedať, avšak tento dopisom, adresovaným odsúdenému, oznámil, že sa dozvedel o tom, že odsúdený bol uznaný za vinného a následne uviedol, že sa rozhodol vypovedať, kto sa zúčastnil krádeže vo Veľkom Krtíši spolu s ním a L. H.. Poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/12/2021 zo dňa 19.07.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/73/2022 zo dňa 08.02.2023, ktorým bol O. S. oslobodený spod obžaloby, pretože súdy neuverili tvrdeniu L. H.. Teda podľa odsúdeného ten istý okresný súd rozhodol dvakrát diametrálne odlišne, keď v jednom prípade na základe výpovede L. H. odsúdil T. G. a O. S. a v druhom prípade konštatoval, že vo vzťahu k L. H. existuje dôkazná núdza a tento získava benefity z toho, že oznamuje protispoločenskú činnosť.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je náprava skutkových väd právoplatného rozhodnutia v prípade, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy spochybňujúce doterajšie skutkové zistenia a rozhodnutia prijaté na ich podklade. Záver o tom, či existencia nových skutočností alebo nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné než pôvodne právoplatné rozhodnutie, môže súd ustáliť len porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov s dôkazným významom novotvrdených skutočností alebo novovykonalých dôkazov, a to v rozsahu ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktorý postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 2 ods. 19 Trestného poriadku. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisu a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylí pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (R 6/1997).

V konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní, a to vrátane rozhodovania o treste, vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu, či vykonal a prihliadol na všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a podobne. V zmysle skôr uvedeného povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy je skúmať správnosť právoplatného rozsudku v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v základnom konaní. Z tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Okresný súd určil termín verejného zasadnutia o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania na deň 14.06.2023, na ktorom, okrem iného, vykonal dôkaz- list napísaný W. C., predložený obhajcom odsúdeného, pričom po riadne vykonanom dokazovaní súd nezistil splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania a návrh odsúdeného zamietol.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu je krajský súd toho názoru, že okresný súd v posudzovanom prípade postupoval dôsledne a vykonaným dokazovaním si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o zamietnutí návrhu odsúdeného, ktorým sa domáhal obnovy konania. Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu, pričom

konanie, ktoré rozhodnutiu súdu predchádzalo, bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne rozviedol, z akých dôvodov nemohol vyhovieť návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom krajský súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje. Okresný súd tak učinil odôvodnenie napadnutého uznesenia zodpovedajúcim zákonným spôsobom, dostatočne a presvedčivo v intenciách ustanovenia § 176 ods. 2 Trestného poriadku.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd prejednáwanej veci venoval náležitú pozornosť zostáva krajskému súdu len akcentovať správnosť záverov okresného súdu a k sťažnostným námietkam odsúdeného uviesť, že odsúdený skutočnosťami uvádzanými v tomto konaní sleduje prehodnotenie už ustáleného dôkazného stavu v jeho trestnej veci vo svoj prospech, čo je v intenciách jeho obhajoby prípustné a legálne, ale po právoplatnosti jeho odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť obnova konania, ako inštitút mimoriadneho opravného prostriedku. Odsúdený navrhol vypočuť svedkov S. W., mjr. O.. O. Z. a W. C.. Z. postupoval okresný súd aj v tom smere, keď výsluch navrhovaných svedkov odmietol. Okresný súd v napadnutom uznesení jasne, presvedčivo a v podrobnostiach rozviedol dôvody, pre ktoré výsluch navrhnutých svedkov odmietol, s ktorými dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil a na tieto odkazuje. Pokiaľ ide o navrhovaného svedka S. W., ktorý síce nebol v pôvodnom konaní vypočutý, pretože nebol známy, krajský súd dodáva, že výpoveď uvedeného svedka by bola v konečnom dôsledku právne irelevantná, keďže medzi týmto svedkom a trestnou vecou odsúdeného neexistuje žiadna vzájomná spojitosť. Totiž aj v prípade, ak by súd pripustil jeho výsluch, jednalo by sa len o nepriamu výpoveď svedka, ktorý by vypovedal iba o tom, o čom sa dozvedel od odsúdeného a svedka L. H.. V danom prípade by sa tak nejednalo o objektívnu a nezaujatú výpoveď svedka o tom, čo by bol vnímal sám vlastnými zmyslami v čase spáchania skutku, ale jednalo by sa prakticky o obhajobnú verziu odsúdeného, reprodukovajú túto verziu týmto svedkom. K navrhovanému výsluchu svedka mjr. O.. O. Z., ktorý už bol v pôvodnom konaní vypočutý, a o ktorom odsúdený tvrdil, že má so svedkom L. H. užší vzťah, krajský súd pre úplnosť akcentuje, že na vyslovenie takéhoto záveru nie sú žiadne relevantné dôkazy, keďže už v pôvodnom konaní bolo dostatočne presvedčivo preukázané, že vzťah medzi L. H. a mjr. O.. O. Z. je výlučne profesionálny. P. návrhu výsluchu svedka W. C. krajský súd považoval za potrebné dodať, že svedok W. C. už mal možnosť v pôvodnom konaní vypovedať, ale tento využil svoje zákonné právo a vo veci vypovedať odmietol. Navyše menovaný svedok mohol byť vo výkone trestu odňatia slobody ovplyvnený k výpovedi, ktorá skutočnosť vyplýva z predloženého listu, adresovaného odsúdenému, z ktorého je zrejmé, že obhajca odsúdeného so svedkom komunikoval. Zároveň aj z výpovede odsúdeného je jasne verifikovateľné, že aj samotný odsúdený bol so svedkom počas výkonu väzby v ÚVV a ÚVTOS Žilina v kontakte. V kontexte vyššie uvedeného tak existuje dôvodný predpoklad, že výpoveď svedka W. C., môže byť výlučne účelová v dôsledku motivácie polepšiť odsúdenému. Preto, keď nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba preukázať novými dôkazmi, pričom novým dôkazom možno rozumieť dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, resp. má nový relevantný obsah (I. ÚS 283/15), nemožno v nadväznosti na vyššie uvedené považovať za nový dôkaz v tomto konaní svedkov S. W., mjr. O.. O. Z. a W. C..

Nemožno opomenúť, že na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/92/2022 konanom o odvolaní voči rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tk/3/2021 sa krajský súd, ako súd odvolací zaoberal aj rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/12/2021 zo dňa 19.07.2022 a rovnako aj namietanou otázkou vierohodnosti svedka L. H. (ktorou sa zaoberali v prípravnom konaní aj orgány činné v trestnom konaní a zároveň následne aj okresný súd, ako súd prvostupňový), pričom túto skutočnosť považoval za ničím nepodloženú a o vierohodnosti svedka nemal žiadne pochybnosti. Poukázal len, pokiaľ ide o odsúdeným namietané nezrovnalosti vo výpovedi menovaného svedka, že je všeobecne známou skutočnosťou, že s pribúdajúcim časom sa schopnosť uchovať si trestnoprávne relevantné informácie v podrobnostiach v pamäťovej stope prirodzene znižuje, preto nemožno očakávať, že svedok si s odstupom viacerých rokov bude pamätať presné detaily skutkových okolností v prospech, resp. neprospech odsúdeného. Namietaná vierohodnosť svedka L. H. bola spoľahlivo preskúmaná predovšetkým z hľadiska vnútornej štruktúry výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedal, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, či jeho výpoveď je konzistentná a jednoznačne vypovedá o podstatných okolnostiach skutku, pri súčasnom prihliadnutí na existenciu vlastného záujmu svedka na výsledku trestného konania (a zároveň prípadného motívu), ktorý by mohol mať na výpoveď svedka vplyv. Preto ani uvedené skutočnosti nemožno považovať za nový dôkaz v intenciách ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného

poriadku, a to ani za predpokladu, že v inom konaní, kde sa konalo a rozhodovalo o inom skutku na podklade iných zabezpečených dôkazov a zároveň iným zákonným sudcom, bola výpoveď svedka L. H., z hľadiska vierohodnosti posúdená rozdielne.

Aj krajský súd je preto toho názoru, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti a nepredložil žiadne nové dôkazy takej kvality, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného.

Pokiaľ odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania argumentoval tým, že skutok nespáchal, krajský súd konštatuje, že vina odsúdeného bola v pôvodnom konaní ustálená na základe skutkového stavu, ktorý bol spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi. Vina odsúdeného bola bez najmenších pochybností potvrdená aj odvolacím súdom, ktorý uznesením sp. zn. 4To/92/2022 zo dňa 15.11.2022 potvrdil výrok o vine a treste, pretože nezistil hmotnoprávne či procesné pochybenia v rozhodnutí o vine a treste odsúdeného a v konaní, ktoré mu predchádzalo.

Preto pokiaľ odsúdený spochybňoval preukázanie viny v základnom konaní, krajský súd akcentuje, že výsledky vykonaného dokazovania tvorili ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť záver, že odsúdený sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa. Všetky produkované dôkazy bez pochyb viedli k uznaniu viny odsúdeného zo žalovanej trestnej činnosti a k uloženiu úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon bol podmienenečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu vo výmere 3 roky.

Sťažnostné námietky odsúdeného v tomto konaní sú preto irelevantné, vznesené v snahe prehodnotiť ustálené okolnosti týkajúce sa jeho trestnej činnosti a na to nadväzujúce právne závery konajúcich súdov. Aj podľa krajského súdu navrhované dôkazy v kontexte už uvedeného nepredstavujú nový dôkaz v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý by mohol odôvodniť zmenu pôvodného súdneho rozhodnutia v otázke viny a trestu uloženého odsúdenému.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keď za týchto okolností okresný súd v napadnutom uznesení zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, postupoval správne, preto krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.